Opdragelse, som har dannet de amerikanske Kvinder til en Modsætning af Kvinderne i de orientalske Lande, hvor det stedse efter Loven og efter Skik og Brug var saaledes, at: „i sin Barndom bør en Kvinde bevogtes af sin Fader, i sin Ungdom af sin Mand og i sin Alderdom af sin Søn, men maa aldrig i hele sit Liv tillades at være sin egen Herre". I de forenede Stater bevogtes Kvinden ikke af nogen, men hun nyder en ubegrænset Agtelse og Anseelse af alle. Til at begynde med gennemgaar M. de Varigny de politiske og religiøse Kriser, som drev de ældste Kolonister til at søge sig et nyt Fædreland paa den anden Side Atlanterhavet. Med historiske Dokumenter for Øjnene ridser han op en Konturtegning af det Land og de Forhold, som først omgav Udvandrerflokken, naar disse efter en lang og æventyrlig Sejllads, havnede paa en Jord, som endnu var lidet kendt og maatte erobres fra de Indfødte. En fuldkommen Ligestillethed mellem Kønnene blev en naturlig Følge af de Besværligheder, de Farer og Anstrængelser og det Ansvar, som Hustruerne delte med deres Mænd; og ved den daglige, haarde Kamp for Tilværelsen dannedes Hjemmene ved begge Kønsfællers Anstrængelser, uden at Trangen til noget Familjeoverhoved gjorde sig gældende. Men i samme Grad som utrættelig Flid og Energi frembragte en stigende Velstand, saa befriedes Kvinden lidt efter lidt for det tungeste Arbejde og Manden overtog det som sin naturlige Pligt. Den større Frihed, som hans Ledsagerinde derved kunde raade over, tillod hende at begynde at udvikle og forædle sin Intelligens paa flere Sider, medens Mandens Tænkekraft koncentreredes paa det praktiske Omraade, hvor Fagstudier lagde Beslag paa hans Tid lige fra de unge Aar. Paa den Maade gik det gradevis derhen, at Kvinden blev ham overlegen i adskillige Grene af den menneskelige Viden. At hendes Karakter, Frihedskærlighed, Selvbevidsthed og Evne til at forsørge sig selv, samt Modenhed i Forstand og Vilje hævedes mere og mere ved Studier var naturligt, og at alle disse Egenskaber i Forening har beredt hende den fremtrædende Stilling, hun har i den ny Verden, og som hun ved at bibeholde gennem sin forædlende Indflydelse og sin ejendommelige Ynde.

Ingen Steder har Omstændighederne i den Grad sammenvirket som i de forenede Stater for at danne en overlegen Type, en Kvinderace, som i sig kan siges at forene det Maksimum af Energi, praktisk Dygtighed, høj Intelligens, Ynde og moralsk Nidkærhed, som forklarer, at hun sættes saa højt og nyder større Forrettigheder end noget andet Steds i Verden. Yanketypen viser ved nærmere Studium Spor af det anglosachsiske, hollandske, franske, tyske, spanske, italienske eller irlandske Blod, som blandes i deres Aarer, dog uden at *Attavismen* i nogen særlig Grad har paatrykt den ny fremkomne Race Stemplet af dens Udspring. Forfædrenes Kamp under det første Koloniseringsarbejde galdt Tilfredsstillelsen af de nødvendigste Livsfornødenheder lige ens for alle, og under et saadant Arbejde har Originaliteten sjældent Lejlighed til at udvikle sig. Men da Horizonten udvidedes for Arbejderne, vaagnede ogsaa Æresfølelsen, Trangen til Adspredelse og Tørst efter Kundskaber, og de gik med ind som Faktorer i Ordningen af det nye Samfund, hvis Form selvfølgelig ikke kunde blive nogen anden end den demokratiske. Her kunde der lige saa lidt være Tale om Kasteforskel, Privilegier, nedarvede Fordomme som bureaukratisk Styrelse eller monarkiske Principer „af Guds Naade". For dog at kunne løfte Hovedet over Hoben og skaffe sig Rang som Individ, optraadte for Demokraten det at fortjene Penge som den eneste Udvej.

Naar man stadigt bebrejder de forenede Staters Medborgere, at de dyrker Guden *Dollar*, saa forbiser man dog, at han i denne Gud fortrinsvis hylder et blot repræsentativt Tegn, som beviser sin Ejers store Energi, Snille, Arbejdsevne eller Viljekraft, ved Frembringelsen af det faktiske Resultat — Pengenes Ophoben til Millioner under hans Haand. — Disse Millioner er desuden ikke altid for Amerikaneren et Maal for sig, de er snarere et *Middel* til at opnaa højere Maal. Intet Steds øves Velgørenhed i saa stor Skala, eller gives mere kongelige Bidrag til fædrelandske, almennyttige, eksperimentale Foretagender; intet Steds er der saa storartede Skoler og Læreanstalter eller understøttes Kunsten og Videnskaben paa den storslaaede Maade som af de amerikanske Millionærer.

Hvor ofte har det ikke her været Kvindernes Opgave at indgive Fædre og Ægtefæller de ædle Impulser og være deres Medarbejdere! Den nys paapegede højere Sjælsdannelse hos Kvinderne har grundlagt deres sociale Rettigheder, og deres personlige Elskværdighed giver dem i Mandens Øjne den Prestige, som gør disse villige til at lade sig beherske af dem. Selve den Luksus, som udvikles, og som af Moralister dadles, har de forenede Staters Kvinder, udgør ofte en Tilfredsstillelse for hendes Mand eller Fader; thi den er ham lige som et Bevis paa hans Virksomhed og Dygtighed.

Den amerikanske Ungmø beskyttes af hendes sikreste Værn, den almindelige Agtelse for Kvinden, hun ejer Frihed og Selvstændighed, baade i Familjen og Samfundet. Hun ikke alene omgives af smigrende Opmærksomhed, hun bibringes ogsaa Kundskaber og Dannelse i højere Grad end den unge Mand, som straks kastes ind i Forretningslivets og det praktiske Livs Hvirvel. I ubunden Frihed vælger hun Ægtefælle og Livsstilling og optræder hvor som helst uden beskyttende Ledsagelse; men hendes Herskertid i Selskabslivet er kort, og Ægteskabet gør i Reglen Ende derpaa. Den, som har set den unge, amerikanske Kvinde bevæge sig ude i Verden uden at frygte hverken Mandens Nærgaaenhed eller egen Svaghed, vil have ondt ved at genkende hende i den amerikanske Hustru, indesluttet i den snevre Ramme, hvormed Ægteskabets Pligter omgiver hende.

Den amerikanske Jordbund synes at være særlig egnet til at frembringe udmærkede Kvinder, storslaaede kvindelige Karakterer. Det mest karakteristiske hos den amerikanske Kvinde er hendes ejendommelige Evne til at kunne naturalisere sig i de mest fremmede Omgivelser og samtidigt fører Hjemmets Hygge med sig.

Ordene, og endnu mere Begreberne „home" og „Komfort", er af engelsk og amerikansk Oprindelse og lige som inkarnerede i disse med hinanden beslægtede Racer. Ingen Distancer lægger Hindringer i Vejen for Amerikanerinden, ingen Strabadser skræmmer hende, naar hendes Skæbne ved en Mands Side — eller uden en saadan — fører hende fra Melbourne til Hongkong, fra Missisippis Kyster til Indien, fra Nebraska til Chili. Altid færdig til Opbrud anser hun for det bedste det Sted, hvor hendes Mands Idéer og Virksomhedstrang, som hun deler med ham, finder det frieste, det frugtbareste Felt, og hun har aldrig tøvet at gifte sig med sin Udvalgte af Frygt for at maatte følge ham til Antipoderne og der tilbringe sine bedste Ungdomsaar. Amerikanerinden, som kender sin Evne til at føre med sig *Hjemmet* overalt, hvorhen hun end kommer, har den Anskuelse, at kun Tilfældet bestemmer, hvor vor Vugge staar, men Individet maa selv bestemme Pladsen for sin Virksomhed, sin Aands Uddannelse og Dannelsen af sine Sympathier.

Hverken i Amerika eller noget andet Steds paa Jorden har Mennesket opnaaet eller vil opnaa Fuldkommenheden; men den bedste Maade at stræbe hen til dette Maal er at give Kvinden den Plads i Samfundet, som tilkommer hende. Den Hyldest og Agtelse, Manden i de forenede Stater viser Kvinden, beviser ogsaa mere end tydeligt, at han erkender hendes Fortjeneste, ikke blot ved sit Fødelands rige, materielle Opblomstring, men erdnu mere for den Del, hun har haft og stadig har i Arbejdet for Menneskehedens Fremskridt i religiøs, intellektuel og moralsk Retning.

Ved *S. H.*

En forstandig Moder.

Moderen, til den berømte store engelske Prædikant, Phillip Brooks, blev en Gang spurgt til Raads af en ung Moder om, hvorledes man skulde opdrage sine Sønner.

Fru Brooks svarede:

Der er en Alder hos Drenge, i hvilken man ikke skal udspørge eller følge dem alt for nøje. Til denne Overgangstid kan de gamle følge dem. De smaa Drenge er ikke gladere, end naar de kan fortælle deres Moder alle Ting; hun er deres bedste Ven, og de vil selv gerne fortælle hende alle deres Oplevelser og smaa Historier. Pludseligt ophører denne Fortrolighed; de ønsker ikke, der holdes Kontrol med deres Liv. De vil gaa og komme, som de vil.

Dette ængster en kærlig Moder, men i den Tid gælder det netop for hende om at praktisere sin Visdom og virkelige Kærlighed og huske paa, at hendes trofaste Omsorg og Kærlighed vil Sønnen aldrig glemme, det er umuligt. Tro da ikke alene paa din Gud, men ogsaa paa din Søn.

I denne Periode af din Søns Liv er det, at *Drengen* dør, og *Manden* bliver født. Hans Personlighed rejses, han er selv overvældet og blændet af sin egen Selvbevidsthed. Jeg har altid forstaaet, at det var *Naturens Skaber*, der nu talte med min Søn, og at det nu var bedst for hans Sjæl, at jeg lod ham være alene med *ham*, medens jeg, hans Moder, stod ventende og bedende for hans Vel, idet jeg vidste, at naar det mandige i ham var født, da fik jeg min Søn igen, og saa vilde der være en endnu dybere Sympati mellem os.